

Opfattelse, at det er et Forslag, der lægger nye tyngende Byrder paa Befolkningen. Den ærede konservative Ordfører gjorde ogsaa den Bemærkning, at var der noget, Landbruget ikke trængte til, saa var det forøgede Skattebyrder. Jeg beder det konservative Folkepartis Ordfører om at paavise, hvor der i dette Lovforslag er Tale om nye tyngende Byrder for Landbruget. Det ærede Medlem vil ikke kunne paavise det. Efter den gældende Lov skulde den sidste Femtedel af Hartkornsskatten nu forsvinde, denne Del skulde overgaa til Ejendomsskyld, og derved vilde der ske en Forskydning af Skattebyrden paa Landet af en saadan Beskaffenhed, at den Uretfærdighed, der allerede har kunnet paavises, vilde blive endnu meget større. Jeg har ikke været klogere, end at jeg troede, at alle Partier var enige om, at det vilde være højest urimeligt og uheldigt, om man skulde lade den sidste Femtedel af Hartkornsskatten gaa over til Ejendomsskyld. Det var vel ogsaa derfor, det lykkedes i Fjor at faa Ikrafttrædelsen af Bestemmelsen om denne sidste Femtedels Overgang til Ejendomsskyld udskudt et Aar. Naar man ikke paa ny har vedtaget at udskyde Bestemmelsen, skyldes det, efter min Opfattelse i hvert Fald, den Omstændighed, at man har regnet med at faa det foreliggende Lovforslag vedtaget saa betids, at man kunde lade de deri indeholdte nye Regler gælde for det Skatteaar, vi nu kommer ind i, henholdsvis for Amterne og Kommunerne fra 1. Januar til Aarets Udgang og fra 1. April til Skatteaarets Udgang. Hvad Bybeskatningen angaar, ved det konservative Partis Ordfører aldeles afgjort, at der ikke er Tale om at indføre nogen Skat, som Byerne ikke i Øjeblikket er i Stand til selv at indføre. Den ærede Ordfører ved, at i Henhold til Loven af 11. Februar 1863 suppleret med Loven af 1880 har vore Købstæder Ret til at lægge en meget betydelig forøget Skat paa Jord og paa Bygninger, og jeg har oplyst — den ærede konservative Ordfører kan heller ikke være i Tvivl om, at det er rigtigt — at over 60 af Danmarks Købstæder i Øjeblikket er saaledes stillet, at de, hvad Dag det skal være, kan vedtage, at en forøget Beskatning skal finde Sted, og ikke saaledes, at der skal hengaa en kortere eller længere Tid, førend de kan sætte den i Virksomhed i dens fulde Højde, men saaledes, at denne Beskatning straks kan gaa op til $\frac{1}{6}$ af de Udgifter, Kommunerne har, regnet efter Gennemsnittet for de sidste 10 Aar. Det var det, Ribe foreslog, og andre Kommuner har stillet Forslag om nye Skattevedtægter — de kan

gøre det, fordi de ikke har revideret deres Skattevedtægter i de sidste 20 Aar —, hvor-efter der i disse Kommuner vilde blive foretaget en meget betydelig Forøgelse af den faste Ejendomsbeskatning. Forholdet er det, at det foreliggende Lovforslag for Købstædernes Vedkommende ikke indeholder andet end Bestemmelser om, at Kommunerne beholder den Ret, de har, men at de ikke faar Lov til at sætte de haarde Skattebestemmelser i Kraft med eet Slag, de maa først gøre det i Løbet af 17 Aar. Dersom det ærede Medlem ikke vil indrømme, at det er en Lempelse overfor Skatteyderne, saa ved jeg ikke, hvad det ærede Medlem forstaar ved Lempelser. Det faktiske Forhold er altsaa dette, at medens Kommunerne for Tiden kan paalægge denne haarde Beskatning straks, med eet Slag, foreslaar vi, at de først skal have Lov til at gøre det i Løbet af 17 Aar. Men saa har den ærede konservative Ordfører ikke Lov til at sige, at Vedtagelsen af dette Lovforslag betyder nye Byrder, man vælter ud over Skatteyderne. Det drejer sig tværtimod i dette specielle Tilfælde — og det er jo et meget vigtigt Forhold, her er Tale om — om Lettelser. Heller ikke hvad Amtsbeskatningen angaar, kan det konservative Partis Ordfører være i Tvivl om, at der her er Tale om at indføre en Begrænsning for Omfanget af den amtskommunale Ejendomsbeskatning.

Det konservative Partis ærede Ordfører udtalte, at Reformen er aldeles ikke paakrævet. Jeg vil tage det konservative Folkeparti til Vidne paa, at den maa være paakrævet. Jeg gaar ud fra som givet, at naar et Parti paa sit Program opfører noget, saa er dette noget, der er paakrævet ud fra det paagældende Partis Opfattelse. Programmet for et Parti er en Vejledning, en Rettesnor, en Tilkendegivelse overfor Befolkningen af, at der er noget, man anser for paakrævet, og hvis Gennemførelse man vil tilstræbe. Nu er det vitterligt for alle, at i 1916 vedtog det konservative Folkeparti at indføre et Punkt paa de Konservatives Program, hvorefter der skulde indføres en særlig Grundbeskatning. At det senere er gaaet ud, fordi Partiet har betænkt sig — af hvilke Grunde er der ikke noget bekendt om —, er en Sag for sig, men saa sent som for 2—3 Aar siden stod den konservative Ordfører i Folketinget, nu afdøde Folketingsmand Raffinøe, og udtalte, at det konservative Folkeparti i ingen Henseende var Modstander af Grundværdibeskatningen, men det maatte naturligvis forlange den paalagt efter retfærdige Principper, og, sagde han, den skal lægges i For-